

РЕШЕНИЕ

№ 1955

гр. София, 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **526** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 17.11.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав по НАХД № 19176/2019 г. е потвърдено Наказателно постановление № 465847-F504930/01.10.2019 г., издадено от директор в ТД на НАП-С., с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в частта, с която са наложени 9 имуществени санкции в размер на 500 лева, всяка от тях за девет нарушения на чл. 118, ал. 10 ЗДДС.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв. Г.. Претендира разности.

Ответникът по касационното оспорване не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, 18-ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по [чл. 218, ал. 2 АПК](#), намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

Санкционираното дружество е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, регистрирано по ЗДДС с основен предмет на дейност винопроизводство и гроздопроизводство. То закупува течни горива, освободени за потребление по смисъла на чл. 20 ал.2 т.1 от ЗАДС за собствени нужди. Същото декларира пред НАП „стационарна цистерна“, находяща се в землището на [населено място] с вместимост 6000 л., на която няма монтиран ЕСФП нито към момента на извършване на проверката, нито към момента на санкциониране на дружеството. През месец юли 2019 г. била извършена проверка на дружеството във връзка с констатирани различия в декларираните доставки на течни горива в системата на НАП за периода месец март 2019г. като проверката била извършена от старши инспектор по приходите при ТД на НАП-С.. В хода на проверката до дружеството било изпратени искания за представяне на документи и писмени обяснения, като от проверяваното дружество били депозирани писмени обяснения и документи, в които било посочено, че констатираните различия в декларираните доставки на течни горива в системата на НАП се дължат на неподадени данни за определени доставки и непотвърдени като получени в системата на НАП подадени данни за конкретни доставки. Били приложени копия на издадените фактури за всяка доставка.

След анализ на представените фактури АНО установил следното:

През месец март 2019г. дружеството е получило от [фирма] 6005 л. течно гориво по фактура № 407205/ 08.03.2019г. и още 6008 л. гориво по фактура № 408631/25.03.2019г., което гориво било продадено на трети лица , за което били издадени и осчетоводени фактури , подробно посочени в АУАН и НП през данъчен период месец април 2019г.

[фирма] в качеството си на лице по чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, не подало в ТД на НАП С. по електронен път на интернет страницата на НАП данни чрез електронен документ за доставка /ЕДД / за доставката и движението на продаденото количество дизелово гориво.

За констатациите от проверката бил съставен АУАН за установените 13 нарушения във връзка с издадените 13 бр. фактури. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозирани писмени възражения срещу констатациите в акта изх. № 2553-06-1189 от 23.08.2019г. с доводи, сходни на изложените във въззивната жалба. След преценка, че същите са неоснователни, било издадено обжалваното наказателно постановление, с което за 13 нарушения на разпоредбата на [чл. 118, ал. 10 ЗДДС](#) на дружеството били наложени 13 имуществени санкции, всяка в размер на по 500 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за частична законосъобразност на НП, като по отношение на четири от нарушенията, касаещи данни за заредено гориво от Б. В.“ Е. НП е отменено, а в останалата част е потвърдено. На първо място са мотивирани съображения за спазването на сроковете по [чл. 34 ЗАНН](#) – съдът е приел за спазен тримесечния срок

за образуване на административнонаказателното производство предвид това, че последните представени от дружеството документи са тези приложени от 26.07.2019 г. Приел е, че е спазени изискванията на [чл. 42](#) и [чл. 57 ЗАНН](#) досежно задължителните реквизити на АУАН и НП. Мотивирал е също така, че е спазен материалният закон.

Решението е правилно. Съдът е постановил акта си след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При това е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

С разпоредбата на чл. 118, ал. 10 ЗДДС е вменено задължение на данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, каквото е дружеството касатор, да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Съгласно разпоредбата на чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, лицата по чл. 118, ал. 7, 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка /ЕДД / - приложение № 22, или електронен документ за получаване /ЕДП / - приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки ЕДД, ЕДП, както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени ръчно през ЕСФП, съдържат задължително номер на еАДД/ЕАД. Безспорно е, че като доставчик на горива по посочените по-горе фактури, касаторът е попадал в кръга от лица - адресати на цитираната норма. Като такъв, за дружеството е съществувало задължението по чл. 59б, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, съгласно която норма, електронният документ за доставка и електронният документ за получаване се подават по електронен път с квалифициран електронен подпис в приложение на интернет страницата на НАП на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата, при съблюдаване на инструкциите за подаване от законните представители или от специално упълномощени представители за подаване на данни по чл. 118, ал. 10 ЗДДС. В аналогичен смисъл е и съответната разпоредба на закона - чл. 118, ал. 10 ЗДДС, съгласно която данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

По делото е безспорно установено, че дружеството не е изпълнило това свое задължение по посочените 9 сделки, с което е осъществило вменените му 9 нарушения на чл. 118, ал. 10 ЗДДС. Този факт се потвърждава и от дадените в хода на извършената проверка, преди образуване на административнонаказателното производство, писмени обяснения /л. 12 по делото на СРС/, видно от които констатираните различия в декларираните доставки на течни горива в системата на НАП във връзка с чл. 118, ал. 10 ЗДДС се дължат на неподадени данни за определени

доставки и непотвърдени като получени в системата на НАП, подадени данни за конкретни доставки – извършени продажби на закупени количества дизелово гориво по цитираните фактури.

Неоснователни са възраженията на касатора, свързани с допустимостта за налагане на две отделни наказания за различни нарушения, констатирани в хода на една и съща проверка, които според него са несъвместими. Възможно е с едно действие/бездействие да бъдат осъществени различни състави на две и повече нарушения, а лицето да бъде санкционирано в рамките на отделни административнонаказателни производство за всяко от тях. Доколкото настоящия съд има правомощия да се произнесе единствено по предмета на спора по сложеното за разглеждане административно производство, то не следва да се излагат доводи и съждения, свързани с друго производство, нито по отношение на правната квалификация на нарушението, нито по отношение на алтернативност или кумулативност на допуснатите нарушения.

Неоснователни са и доводите, свързани с момента на извършване на нарушението. Правилно е посочено в НП и в потвърждаващото го решение, че нарушението е извършено през месец март 2019г., а липсата на посочване на конкретни дати се дължи на бездействието на дружеството да информира кога точно се е осъществило движението на горивото и промяната на данните. Следователно касаторът не може да се възползва от собственото си неправомерно поведение и от това да извежда изводи за недостатъчна детайлност в санкционния акт. По аргумент на чл. 25 ал.2 и ал.6 от ЗДДС и след анализ на представените по административната преписка доказателства, АНО правилно е определил момента на извършване на нарушението. Обстоятелството кога са издадени фактурите е различно от обстоятелството кога фактически е възникнало данъчното събитие. Съгласно чл. 25 от ЗДДС данъчно събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена, а ал. 3 от същия член доразвива различни хипотези на възникването на данъчно събитие.

Определената санкция е правилна. АНО е констатирал и съобразил обстоятелството, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи, приложил е разпоредбата на чл.185 ал.2 изр. последно и е наложил имуществена санкция по ал.1 в минимален размер от 500 лв. за всяко нарушение. Не се установява твърдяното в жалбата завишаване на санкцията. Доколкото за допуснатото нарушение се следва наказание, то при констатиране на множество нарушения са наложени и отделни санкции за всяко от тях. Т.е. всяко изпълнение е отделно нарушение и е невъзможно те да бъдат подведени в конструкцията на едно общо нарушение, тъй като административнонаказателното право не познава института на продължаваното престъпление по смисъла на чл. 26 от НК.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателите касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, 18-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.11.2020г. на СРС , 13 състав, по н.а.х.д. № 19176 / 2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.